

طرح‌های پیشنهادی ایران در چهارچوب برنامه مشارکت

یونسکو، در چهارچوب برنامه مشارکت، در فعالیت‌های کشورهای عضو مشارکت می‌کند. کشورها پیشنهادهایی برای اجرا در طول برنامه دو ساله یونسکو ارائه می‌کنند. این پیشنهادها در قالب درخواست کارشناس و مشاور؛ کمک هزینه تحصیلی و بورسیه؛ انتشارات، نشریات و اسناد؛ لوازم و تجهیزات؛ و کمک مالی برای برگزاری نشست‌ها و همایش‌ها انجام می‌شود.

پس از خاتمه سی و دومین کنفرانس عمومی یونسکو و پیرو بخشنامه مدیر کل سازمان با نظر خواهی از سازمان‌های مربوط ده طرح برنامه مشارکت تدوین و برای بررسی و تصویب یونسکو ارائه شد. عناوین این طرح‌ها به شرح ذیل است:

۱. اجلاس کارشناسی کشورهایی که نوروز در آنها جشن گرفته می‌شود.
۲. بورس و کمک هزینه تحصیلی برای روزنامه نگاران
۳. پیشبرد آموزش صلح و حقوق بشر در مدارس ایران
۴. تنوع فرهنگی، تکثر قومی و همبستگی اجتماعی، مطالعه موردی: استان گلستان به عنوان نمونه موفق
۵. مدیریت سوانح طبیعی (زلزله، خشکسالی، سیل)
۶. مطالعه مبانی مفهوم مشارکت و شهروندی در حاکمیت و اداره شهرها: برنامه پژوهشی زیر منطقه (آسیای مرکزی و قفقاز)
۷. کاربرد فن‌آوری نوین اطلاعاتی در خدمت آموزش نابینایان
۸. تنوع پایدار زیستی و فرهنگی، نشست کارشناسی زیر منطقه
۹. ترجمه و چاپ مجموعه انتشارات یونسکو برای اجلاس سران درباره جامعه اطلاعاتی
۱۰. کارگاه زیر منطقه‌ای مدیریت آب آشامیدنی.

کارگاه آموزشی حقوق بشر و زندان

به ابتکار اداره علوم اجتماعی کمیسیون ملی یونسکو در ایران، با همکاری و مشارکت کرسی حقوق بشر، صلح و دموکراسی یونسکو در دانشگاه شهید بهشتی و سازمان زندان‌های کشور کارگاه آموزشی حقوق بشر و زندان به مدت دو روز در مرکز آموزش و پژوهش سازمان زندان‌ها از ۶ الی ۷ اسفندماه ۱۳۸۲ برگزار شد. در این کارگاه علاوه بر مسئولان سازمان زندان‌ها و شخصیت‌های علمی و دانشگاهی و متخصصان حقوق بشر حدود ۴۰ نفر از رؤسای زندان‌های کشور عمدتاً از مراکز استان‌ها حضور داشتند. شرکت‌کنندگان در کارگاه فوق حول ۴ محور اصلی به شرح زیر به بحث و تبادل نظر پرداختند:

— موازین حقوق بشر ناظر به حمایت حقوق و آزادی‌های اشخاص در اوضاع و احوال مخاطره‌آمیز؛

- حقوق متهم در فرایند دادرسی عادلانه؛
- از زنان بزهکار تا زنان زندانی؛
- از بزهکاری کودکان و نوجوانان تا کودکان و نوجوانان بزهکار.

در جلسه افتتاحیه این کارگاه برنامه‌های آموزشی حقوق بشر یونسکو و اهداف کارگاه توسط آقای دکتر امیر ارجمند رئیس کرسی حقوق بشر صلح و دموکراسی یونسکو در دانشگاه شهید بهشتی و خانم دکتر عارف‌نیا رئیس اداره علوم اجتماعی کمیسیون ملی یونسکو در ایران تشریح شد و آقای بختیاری ریاست سازمان زندان‌ها گزارش مبسوطی از اقدامات انجام شده در رابطه با حقوق بشر و حقوق زندانیان در سازمان زندان‌ها ارائه کردند. در جلسه اختتامیه کارگاه آقای دکتر توکل دبیرکل کمیسیون ملی یونسکو در ایران مباحث مطرح شده در کارگاه را دارای اعتبار علمی و حقوقی بسیار بالا ارزیابی کردند و اظهار امیدواری کردند که برگزاری برنامه‌های آموزشی در زمینه حقوق بشر به‌طور مشترک با سازمان زندان‌ها ادامه یابد و به نتایج مثمرتر منجر شود.

دیدار دبیرکل کمیسیون ملی با هیات اعزامی یونسکو

آقای بدویی روحبان رئیس بخش علوم مهندسی و تکنولوژی و آقای ف. ولفگانگ ادر مدیر بخش علوم زمین یونسکو که برای ارزیابی خسارات ناشی از زلزله بم به ایران سفر کرده بودند در تاریخ ۸۲/۱۱/۶ با آقای دکتر محمد توکل ملاقات و پیرامون نحوه همکاری و مساعدت بخش علوم یونسکو برای بازسازی منطقه بم و همچنین نحوه مقابله با بلایای طبیعی به تبادل نظر پرداختند. در این جلسه آقای دکتر محمد توکل پیشنهادهایی را مطرح کردند که با استقبال هیأت اعزامی از یونسکو روبه‌رو شد.

سفر رئیس مرکز میراث جهانی یونسکو به تهران

هیأتی به ریاست آقای فرانچسکو باندارین رئیس مرکز میراث جهانی، متشکل از آقایان پروفیسور جورجیو گروچی، پروفیسور کونیو واتانابه و هوبرت گوئیو برای ارزیابی خسارات وارده بر شهر تاریخی بم و تدوین برنامه کار بازسازی ارگ بم در تاریخ ۶ - ۲ بهمن ۱۳۸۲ به ایران سفر کردند. هیأت مذکور از بم بازدید به عمل آورد و طی ۵ روز اقامت خود با مسئولان و کارشناسان نهادهای ذی‌ربط به مذاکره و تبادل نظر پرداختند. سفر این هیأت برای زمینه‌سازی، سفر آتی آقای منیر بوشناکی معاون فرهنگی مدیرکل یونسکو صورت گرفته بود.

در این شماره می‌خوانید:

طرح‌های ایران در چهارچوب برنامه مشارکت

کارگاه آموزش حقوق بشر و زندان

دیدار دبیرکل کمیسیون ملی یونسکو با هیات یونسکو

گفتگو با ادگار مورن در باره گفتگوی تمدن‌ها

کارگاه آموزشی نقش زنان در حفظ و انتقال میراث فرهنگی

توسعه جهانگردی فرهنگی - طبیعی

پیام مدیر کل به مناسبت روز بین‌المللی زن

برداشت از اسلام وجود دارد، و این که حتی در قلب جهان اسلام وجود دارد، به معنای وجود مردمی آماده گفت‌وگو است.

گفت‌وگو چیست؟

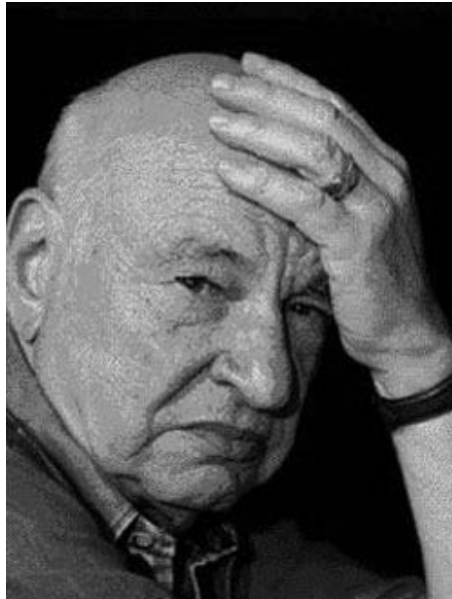
هرگاه شخصی بتواند آرای خود را مطرح سازد، دلایل خود را بیان کند، و دیگری نیز از انجام این امور نهری نشود.

چه شرایطی برای گفت‌وگو لازم است؟

قبل از هر چیز، پذیرش دیگری به عنوان هم صحبتی که از حقوق برابر با ما برخوردار است، گفت‌وگوی واقعی در صورتی است که شان یکسانی برای دیگری قائل شویم. هیچ‌گونه گفت‌وگوی بین ارباب و برده ممکن نیست. گفت‌وگو مستلزم وجود برابری است و این دیدگاه در فرهنگ اروپایی پدیده‌ای نسبتاً جدید است! اروپای غربی با فتح آمریکا به تسلط و استثمار جهان پرداخت: تجارت برده و برده‌داری را به کار بست: طولانی‌ترین و خشن‌ترین سلطه تاریخ را اعمال کرد. با همه این احوال همین اروپا، و شاید حتی از همان ابتدای فتح آمریکا، افکار منحرف برخی از عقاید کلیدی انجام گفت‌وگو را تدوین کردند. بارتولمو دو لاس کاساس، کشیش اسپانیایی، که اظهار داشت مردم بومی آمریکا آدم‌هایی چون دیگران هستند، و مونتان که گفت ما دیگر تمدن‌ها را "بربر" می‌نامیم، این امر با مونتسکیو ادامه یافت که یک ایرانی فرضی فرانسه را با روش یک انسان‌شناس آشنا با فلسفه حقوق بشر بررسی می‌کند. به عبارت دیگر، اروپای غربی در عین حال زادگاه افکار سلطه طلبانه و آرای آزادی‌خواهانه بوده است. و با برخورداری از این آرا بود که مردم تحت استعمار توانستند به درجاتی از آزادی دست یابند.

در دنیای امروز چه موانعی بر سر راه گفت‌وگو وجود دارد؟

هرگاه امری که برای یک فرد مقدس است برای دیگری فاقد تقدس باشد، مانع ایجاد می‌شود. مثلاً، یک مسلمان، یک مسیحی و یک یهودی نمی‌توانند بر سر تعیین عروج مسیح در روز سوم، دریافت ده فرمان موسی، یا وحی به محمد(ص) توسط جبرئیل گفت‌وگو کنند. اما می‌توان آنچه را برای دیگری مقدس است به رسمیت شناخت و به گفت‌وگو پرداخت، یعنی به پیشرفت‌هایی در شناخت دیگری نائل شویم.

تنها افراد می‌توانند درگیر گفت‌وگو شوند. طرفین گفت‌وگو جزیی از یک فرهنگ هستند، آنان نگاهی باز دارند و قادرند وجود دیگری را به رسمیت بشناسند. با استفاده از تفاوت‌های خود به عنوان نقطه شروع، آنان فکر می‌کنند می‌توان به مبانی و زبان مشترک دست یافت - برای مثال - "همه ما خواستار صلح هستیم". اگر دنیای مسیحیت قرون وسطا را در عصر جنگ‌های صلیبی در نظر بگیریم، گفت‌وگو چه با مسلمانان و چه با یهودیان میسر نبود. با بعضی از اسلام‌گرایان متحجر کنونی نیز هیچ‌گونه گفت‌وگویی ممکن نیست، چرا که از نظر آنان دیگران "سگان کافر" محسوب می‌شوند. به محض آنکه دیگری یک خطاکار یا یک کافر محسوب شود، گفت‌وگو ناممکن است.

و امروز، آیا غربی‌ها آماده گفت‌وگو هستند؟

هم‌اکنون، در ایالات متحد یک امپراتوری خیر و یک امپراتوری شر توسط صاحبان قدرت تعیین شده است، در حالی که نظر القاعده در این باره درست برعکس است. هریک مدعی نمایندگی خیر برای خود و شر برای دیگری است. و این اوضاع گفت‌وگو را غیرممکن می‌سازد.

گرچه، برخی از غربی‌ها که به مطالعه تمدن‌های دیگر پرداخته‌اند، معتقدند اسلام را نمی‌توان به بنیادگرایان تقلیل داد؛ اسلام دین عظیمی است که نقش برجسته‌ای در آفرینش تمدن در گذشته داشته است، به ویژه در بغداد، در عصر خلفا و اندلس. آنان اضافه می‌کنند که اسلام تنها تمدن بزرگ اوائل قرون وسطا بود، و اینکه چندین

گفت‌وگو با ادگار مورن

برابری شرط گفت‌وگو

به نظر فیلسوف و جامعه‌شناس فرانسوی، گفت‌وگو تنها میان افرادی میسر است که شان و حقوق یکسانی برای هم قابل باشند. بدبینی او نسبت به این دوران، که شاخصه آن را دوگانگی و گسست تفاهم می‌داند، از همین‌روست.

ممکن است "گفت‌وگوی تمدن‌ها"، یا خود

مفهوم "تمدن" به ویژه رابطه آن را با مفهوم

"فرهنگ" تعریف و مشخص فرمایید؟

براساس یک تمایز کلاسیک، که جامعه‌شناسی قرن نوزدهم آلمان مطرح کرده است، ما آنچه‌را که به یک قوم، ملت یا جامعه تعلق دارد - به عبارت دیگر رسوم، اعتقادات، آداب، مراسم، جشن‌ها، خدایان و اسطوره‌ها را فرهنگ می‌نامیم. اما آنچه را که از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر قابل انتقال است، مانند، کشت سیب زمینی که از آند آمریکا به اروپا و سپس به سایر نقاط جهان انتقال یافت، درست همانگونه که کاربرد گاوآهن در گوشه‌ای از جهان آغاز و سپس در جاهای دیگر گسترش یافت تمدن می‌نامیم. به عبارت دیگر، تمدن امری فنی و مادی است: چیزی که قابل انتقال است، اما در اندیشه "گفت‌وگوی تمدن‌ها"، از کلمه "تمدن" بیشتر همان معنای "فرهنگ" مستفاد می‌شود، زیرا به مجموعه‌ای از پدیده‌های مجزا اشاره دارد که ظاهراً قابل جمع نیستند. وقتی از گفت‌وگوی میان تمدن‌ها به معنای عام آن صحبت می‌شود، منظور شکل ساده غربی، چینی، اسلامی، مسیحی، ایرانی، آفریقایی و نظایر آن است. در عین حال چنانچه به تمدن چینی بپردازیم، تائو یا کنفوسیوس به خاطر متبادر می‌شود، که البته قابل انتقال است. و تمدن اسلامی، برای مثال، کشورها و جمعیت‌های دارای فرهنگ‌های مختلف را دربر می‌گیرد، در عین آنکه یقیناً می‌تواند در سایر نقاط جهان نیز گسترش یابد. خلاصه، تمدن و فرهنگ مفاهیمی مبهم‌اند که قطعیت آنها محل تردید است. هرچند، به گمان من، منظور یونسکو این است که "ما با یکدیگر تفاوت داریم، دارای اعتقادات و ادیان گوناگون هستیم، اما ویژگی‌های خاص ما نباید مانع گفت‌وگوهای فیما بین شود.

معنای "گفت‌وگو" برای یک تمدن چیست؟

از نظر من، تمدن‌ها یا فرهنگ‌ها گفت‌وگو نمی‌کنند.

کارگاه آموزشی زیرمنطقه‌ای نقش زنان در حفظ و انتقال میراث فرهنگی - معنوی

تهران ۱۰-۶ اردیبهشت ۱۳۸۳

کمیسیون ملی یونسکو در ایران کارگاه زیرمنطقه‌ای (آسیای میانه) نقش زنان در حفظ و انتقال میراث فرهنگی معنوی را در تاریخ ۳۰-۲۶ آوریل ۲۰۰۴ برابر با ۱۰-۶ اردیبهشت ۱۳۸۳ در تهران برگزار خواهد کرد.

این کارگاه حاصل دو نشست بین‌المللی در سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۸۰ است و هدف‌های زیر را دنبال می‌کند.

- نقش زنان در حفظ و انتقال بین نسلی میراث فرهنگی - معنوی

- شناسایی دانش‌ها و رویه‌های خاص زنان و سازمان اجتماعی زنان که این دانش‌ها و رویه‌ها در آنها بیان شده و انتقال می‌یابد.

- آگاه‌سازی نهادهای ملی و دولتی، سازمان‌های غیردولتی در مورد دانش‌ها و مهارت‌های خاص زنان و نقش آنان در توسعه پایدار

- تشویق مشارکت زنان در سیاست‌های توسعه و تصمیم‌گیری‌های مربوط به حوزه میراث فرهنگی

- امکان‌سنجی مطالعات منطقه‌ای برای گردآوری و مستندسازی تحقیقات و فعالیت‌های موجود و در دست اجرای کشورها که موضوع آن زنان، میراث فرهنگی - معنوی و توسعه است.

- شناسایی حوزه‌هایی که به پژوهش‌ها و تحقیقات بیشتری نیاز دارد.

- ایجاد شبکه‌ای از کارشناسان و نهادهای کشورها که در زمینه میراث فرهنگی - معنوی و زنان فعالیت دارند.

قرار است کارشناسانی از کشورهای افغانستان، آذربایجان، گرجستان، قزاقستان، قرقیزستان، پاکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان، ایران و یونسکو در این کارگاه شرکت کنند.

آدرس دبیرخانه: اداره فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو در ایران

دیگران این فرایند را تسهیل بخشند. تفاهم متقابل یکی از شرایط گفت‌وگو است.

آیا با نظر هانتینگتون در باره اجتناب ناپذیر بودن برخورد میان تمدن غرب و تمدن اسلامی در دوران پس از جنگ سرد موافقت می‌کنیم؟

خیر، فکر می‌کنم این امر قابل اجتناب بوده است. اما این را هم بگویم که امروز این برخورد محتمل است، گرچه هنوز واقعا اتفاق نیافتاده است. چندین عامل حکایت از آن دارند. مثلا، تا زمان اشغال عراق، پدیده کامیکازه (عملیات انتحاری) به گروه کوچکی از رزمندگان فلسطینی جهاد اسلامی محدود می‌شد. اکنون این امر به عراق گسترش یافته است، که شکل دیگری از رفتار کامیکازه در آن یافت می‌شود، نزدیک به آنچه در ژاپن در دوران جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد: کسانی حتی بدون اعتقادات بنیادین آماده قربانی کردن زندگی خویش در راه کشورشان بودند. به محض بالا گرفتن تب جنگ‌ها، با سرکوب تروریستی و کشتار نظامی مواجه می‌شویم، یک دور باطل از نفرت، تحقیر، طرد و بیزاری استقرار می‌یابد، و شاید در آن شرایط است که جنگ میان تمدن‌ها شروع می‌شود، و ما باید علیه آن مبارزه کنیم.

چگونه می‌توانیم مبارزه کنیم؟

از طریق کلمات، هوشمندی و آگاهی. ما از اصولی که باید به آنها احترام بگذاریم آگاهیم: درک دیگران و به رسمیت شناختن حقوق آنان. دوران‌هایی وجود دارد، مانند دوران ما، که امکان گفت‌وگو کردن بسیار اندک است. من فکر می‌کنم در آستانه ورود به دورانی تاریک قرار داریم.

* ادگار مورن فیلسوف و جامعه‌شناس معاصر یکی از متفکران پیشرو فرانسه است. او متولد ۱۹۲۱ در پاریس است، در جنگ جهانی دوم به نهضت مقامت پیوست. در رشته‌های تاریخ، اقتصاد و حقوق تحصیل کرده است. در سال ۱۹۵۰ در CNRS (مرکز ملی پژوهش‌های علمی) با توجه خاص به گفت‌وگوی بین‌رشته‌ای به کار پرداخت. آثار بسیاری از او تاکنون منتشر شده‌است.

اهل گفت‌وگو گرچه در اقلیت‌اند، اما وجود دارند. در عین حال هنگامی که تعداد آنها خیلی اندک باشد انتظار چندان هم نمی‌توان داشت.

جه تفاوتی میان گفت‌وگو و مذاکره وجود دارد؟

مذاکره چانه‌زنی برای دستیابی به یک توافق منفعت طلبانه است. در حالی که گفت‌وگوی واقعی بر مبنای درک دیگری است. برای درک دیگری، باید ابتدا او را در کلیت وی دریابیم، اعتقادات او، سنت‌های او، آداب او، تمدن او را و این مستلزم داشتن مراتبی از فضل یا دانش است - بشناسیم. بدانیم که دیگری شخصی چون ماست، یعنی دارای هویت مستقل و درخور احترام است. سپس بر اساس انگیزه‌های ذهنی به علاقه و همدلی دست یافت. این امر مقدمه هرگونه ادراک است. امروز ما در شرایط هیستری و ثنویت جمعی به سر می‌بریم که مانع ایجاد هر نوع همدلی و نتیجتا تفاهم است. ما در دورانی به سر می‌بریم که تفاهم به دلیل جنگ و پیامدهای نافرجام آن رو به زوال رفته است.

چگونه می‌توان به این انگیزه همدلی که به آن اشاره کردید دست یافت؟

به عنوان نمونه به فرانسه و آلمان توجه کنید که صد و پنجاه سال با یکدیگر می‌جنگیدند. در فرانسه، در مدارس تدریس می‌شد که آلمان‌ها حیوان صفت‌اند و در آلمان فرانسوی‌ها را بی‌ارزش می‌خواندند. پس از جنگ جهانی دوم، مقرر شد در کتاب‌های تاریخ تجدید نظر شود و سعه صدر جایگزین جامعه محوری گردد. اما از سوی دیگر، در حال حاضر در اروپای غربی، ما همچنان در مطالعه این قاره، بخش‌های معینی از تاریخ را در ابهام باقی می‌گذاریم. برای مثال، از یاد می‌بریم که امپراتوری عثمانی تا مجارستان و یوگسلاوی سابق را در بر می‌گرفت و برای قرن‌ها نقشی تمدن ساز داشت. برای احساس همدلی با دیگران لازم است به پیشینه‌های تاریخی توجه داشته باشیم.

به عبارت دیگر، پیش از انجام گفت‌وگو شرایط بسیاری باید فراهم شود. برخی افراد که دارای نقش کلیدی در دولت یا جامعه مدنی هستند نیز می‌توانند با تهیه راهنما و کتاب برای شناساندن

خبرنامه کمیسیون ملی یونسکو در ایران زیر نظر شورای سردبیری منتشر می‌شود. پیشنهادها و نظر خود را به صندوق پستی ۴۴۹۸-۱۱۳۶۵ ارسال فرمایید.

نمابرکمیسیون: ۲۲۵۲۵۳۶

پست الکترونیک newsletter@irunesco.org

جهانگردی فرهنگی - طبیعی (پروژه ماسوله)

اداره فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو در ایران در جریان سی و یکمین اجلاس کنفرانس عمومی یونسکو، شهر تاریخی ماسوله را به عنوان یک منطقه نمونه برای اجرای طرح توسعه جهانگردی فرهنگی و طبیعی در چهارچوب برنامه بین‌المللی توسعه جهانگردی فرهنگی و طبیعی در مناطق کوهستانی آسیای میانه و هیمالیا پیشنهاد کرد که پس از تصویب در حال حاضر با همکاری یونسکو، سازمان ایرانگردی و جهانگردی، سازمان میراث فرهنگی کشور، استانداری گیلان، شهرداری ماسوله و مجموعه سازمان‌های ذی‌ربط در دست اجراست.

طرح فوق آزمایشی است و در صورتی که با موفقیت اجرا شود، می‌تواند به عنوان نمونه برای سایر مناطق مشابه در کشورمان و همچنین سایر کشورها به کار برده شود.

فعالیت‌هایی برای این طرح پیش‌بینی شده بود که تا حدود زیادی به انجام رسیده است. از جمله تأسیس موزه ماسوله، مرکز اطلاع‌رسانی، تبدیل تعدادی از خانه‌های ماسوله به مهمانسرا (با تأکید بر حفظ بافت سنتی آن)، تجهیز کتابخانه ماسوله، پاکسازی محیط‌زیست، آموزش چند تن از جوانان ماسوله در رشته موزه‌داری و گردشگری، تعیین ضوابط و کد رفتار برای گردشگران و بازدیدکنندگان و مهمانسراها، توسعه صنایع دستی ماسوله و ایجاد کارگاه‌های صنایع دستی، برگزاری جشنواره و کارگاه فرهنگی، استفاده از سبک‌ها و مواد سنتی در تهیه علائم و تابلوها در ماسوله (نصب پلاکاردی با مضمون "طرح سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) برای حفظ ماسوله و توسعه جهانگردی فرهنگی و طبیعی در آن"، جمع‌آوری و تحلیل نظرسنجی از بازدیدکنندگان.

اهداف اصلی این فعالیت‌ها عبارتند از: ترویج جهانگردی فرهنگی و طبیعی با تأکید بر نقش محوری اجتماعات محلی و تأثیر آن در فقرزدایی، ایجاد اشتغال برای جوانان، کاهش مهاجرت روستاییان به شهرها و حفظ میراث فرهنگی و طبیعی مناطق کوهستانی، شناسایی توانایی‌ها و ظرفیت‌های محلی برای توسعه جهانگردی پایدار در مناطق کوهستانی و روستایی، شناسایی و تبادل بهترین رویه‌ها و تجربیات.

به منظور امکان‌سنجی این طرح، مدیر بخش اروپا، آسیا و اقیانوسیه؛ و مشاور و برنامه‌ریز جهانگردی طبیعی یونسکو در سال ۱۳۸۱ برای

بازدید از شهر تاریخی ماسوله و جلساتی با مقامات استان گیلان، و ماسوله به ایران آمدند.

به منظور ارزیابی پیشرفت کار و اقدامات انجام شده در ماسوله قرار است مشاور یونسکو در طرح فوق، اوایل فوریه ۲۰۰۴ به ایران بیاید. برنامه سفر وی شامل برگزاری جلساتی با نهادهای ذی‌ربط در تهران، استان گیلان و مذاکره با مقامات محلی ماسوله و اجرای جشنواره فرهنگ سنتی ماسوله خواهد بود.

اجلاسی در سپتامبر ۲۰۰۴ نیز با حضور نمایندگان کشورهای تاجیکستان، پاکستان، قزاقستان، قرقیزستان، نپال و هند برای ارائه گزارش پیشرفت کار و تبادل تجربیات در ماسوله برگزار خواهد شد. این طرح قبلاً در ۶ کشور فوق انجام شده است.

یونسکوسایت

http://portal.unesco.org/culture/en/ev.php@URL_ID=1392&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

را به این برنامه بین‌المللی اختصاص داده و توصیه کرده است که مناطق تعیین شده از سوی کشورها در چهارچوب آن با یکدیگر ارتباط مستقیم داشته باشند.

پیام مدیر کل یونسکو به مناسبت روز بین‌المللی زن (۸ مارس ۲۰۰۴)

روز بین‌المللی زن فرصت مغتنمی است تا به مسائل و مشکلاتی که زنان در سراسر دنیا با آن مواجه‌اند توجه شود. سال ۲۰۰۵-۲۰۰۴ سال بسیج جهانی مقابله با ایدز است. ایدز بسیاری از پیشرفت‌ها را در توسعه انسانی تهدید می‌کند و به خطر انداخته است این خطر شامل زنان سراسر دنیا نیز می‌شود. مدیر کل، کشورهای عضو را به تجدید پیمانی که در پکن در سال ۱۹۹۵ برای توانمند ساختن زنان بسته شده‌است دعوت می‌کند، زیرا این امر شرط ضروری برای توسعه و ساخت آینده‌ای بدون ایدز است. علیرغم توجه برابر به زنان و مردان مبتلا به ایدز درصد افزایش آمار زنان مبتلا موجب نگرانی شده است. در ۱۹۹۷ زنان ۴۱ درصد بزرگسالان آلوده به HIV را تشکیل می‌دادند اما پس از گذشت ۴ سال در ۲۰۰۳ این رقم به ۴۹/۸ درصد افزایش یافته است الگوی نرخ رشد در میان زنان جوان در صحرای افریقا هشدار دهنده است در جاییکه ۶۷ درصد زنان مبتلا، ۱۵ تا ۲۴ ساله هستند. تخمین زده می‌شود که در سال ۲۰۰۳ روزانه چهارده هزار نفر به ایدز مبتلا می‌شوند که نیمی از آنان زنان هستند و هیچ

نشانی از روند معکوس وجود ندارد. وقتی نتایج اپیدمی را در بهداشت زنان و دختران و شرایط زندگی و فرصت‌های زیستی و وضعیت و شأن آنان در سراسر دنیا بررسی می‌کنیم تصویری شوم ظاهر می‌شود ضمن آنکه می‌دانیم در اولین مراحل میلیون‌ها دختر جوان به دلیل ابتلا به بیماری در مدارس ثبت نام نمی‌شوند و از حق آموزش محروم می‌شوند. قربانیان این ننگ و تبعیض اجتماعی اغلب زنانی هستند که از سوی خانواده و جامعه طرد شده‌اند و قبل از مرگ محکوم به فقر و استثمارند. به هنگام درمان نیز مردان نسبت به زنان اولویت دارند مگر آنکه زنان باردار باشند. ایدز و HIV نه فقط برای افراد و خانواده‌هایشان بلکه برای کل جامعه مصیبت بار است. بنابر این ضرورت دارد که آسیب‌پذیری زنان از بعد اجتماعی- فرهنگی مورد توجه قرار گیرد. آموزش‌های بازدارنده باید بخشی از تجارب یادگیری برای همه جوانان در درون مدارس و بیرون از مدارس باشد. در حقیقت آموزش بازدارنده تجربه‌ای برای زنان و مردان در سراسر زندگی است تا با دستیابی به اطلاعات و منابع، خطر تأثیر HIV به حداقل برسد. به علاوه گستردگی کلی آموزش رسمی و غیر رسمی یا ضمنی، زنان و مردان را برای زندگی بهتر و مواجهه با خطرات کمتر، توانمند می‌سازد. زنان تحصیلکرده برای درخواست و بدست آوردن حق و حقوقشان بهتر تجهیز می‌شوند و بنابراین از تأثیرات HIV در امان خواهند بود. در بسیاری از کشورها زنان تحصیلکرده طلایه‌دار بسیج جامعه در مقابله با HIV و ایدز هستند بنابراین دستیابی به اهداف آموزش برای همه و تعهد به برابری دختران و پسران در آموزش، مشارکت حیاتی و اساسی برای پیشگیری از HIV است. گرچه ما نباید آموزش را عاری از خطر فرض کنیم زیرا ممکن است کتاب‌ها و مواد آموزشی کلیشه‌ها و قالب‌های منفی اجتماعی را تشویق کنند و بر رفتار جوانان تأثیر گذارند. ایدز یک تراژدی انسانی برای همه قربانیان است هم آنها که تحت تأثیر بیماری هستند هم آنها که با مرگ و محرومیت روبه‌رو شده‌اند اما تأثیر آن بر زنان به طرز نابرابر و پیشرفته‌ای گسترش یافته است. با مبارزه علیه در مقابل HIV و ایدز ما می‌توانیم به ساخت دنیایی با حفظ شئون انسانی برای مردان و زنان کمک کنیم و یونسکو متعهد شده است که به تمامی نقش خود را در مقابله با این چالش‌ها ایفا نماید.